

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej spoločnosťou F., so sídlom v B., IČO: X., v mene ktorej koná doc. JUDr. B., PhD., advokát a konateľ, proti povinnému **K.**, bývajúcemu v Č., **o vymoženie 657,24 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 12 Er 822/2006, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 19. júna 2014 sp. zn. 3 CoE 90/2014, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Čadca uznesením z 18. decembra 2013, č.k. 12 Er 822/2006-36 exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „notárska zápisnica“) vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju [§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“)]. Návrh oprávnenej na zmenu súdneho exekútora zamietol. Vstup vedľajšieho účastníka na strane povinného nepripustil. Oprávnenej uložil povinnosť uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 104,42 Eur v lehote do 15 dní po právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení uviedol, že notárska zápisnica nie je vykonateľný exekučný titul, lebo súhlas s jej vykonateľnosťou udelil za povinného ako spotrebiteľa Mgr. T. na základe

plnomocenstva obsiahnutého v zmluve o úvere, ktorú posúdil ako spotrebiteľskú. Súd splnomocnenie pre advokáta Mgr. T. považoval za neplatné z dôvodu, že malo byť dlžníkom udelené v čase, keď žiadny dlh ešte neexistoval, podľa § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka išlo o rozpor záujmov povinného a splnomocneného zástupcu a úkon nebol urobený v súlade s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, povinný nemal možnosť voľby výberu zástupcu, pretože zo zmluvy o úvere je zrejmé, že bola použitá už predtlač. Dospel k záveru, že notárska zápisnica bola spísaná na základe neplatnej a neúčinnnej plnej moci. Pretože súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, považoval návrh na zmenu súdneho exekútora za bezpredmetný a zamietol ho. O neprípustení vedľajšieho účastníka na strane povinného rozhodol z dôvodu, že toto je v exekučnom konaní vylúčené. Rozhodol tak podľa § 93 O.s.p. O náhrade trov exekúcie súdnemu exekútorovi oprávnenou súd rozhodol podľa § 196, § 200 ods. 1 a 2 a § 203 ods. 1 Exekučného poriadku. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Žiline uznesením z 19. júna 2014 sp. zn. 3 CoE 90/2014, napadnuté uznesenie vo výroku, ktorým súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju (okrem výroku o zamietnutí návrhu na zmenu súdneho exekútora a neprípustení vedľajšieho účastníka do konania na strane povinného, ktoré zostali nedotknuté) potvrdil a návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a dodal, že exekučný súd je povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu. Súd prvého stupňa v danom prípade správne skúmal, či notárska zápisnica je vykonateľný exekučný titul, a dospel aj k správne záveru. Návrhy na prerušenie konania zamietol s odôvodnením, že sú neopodstatnené. K odvolaniu podanému aj proti výroku o náhrade trov exekúcie odvolací súd uviedol, že podľa § 58 ods. 6 a 243b ods. 3 Exekučného poriadku odvolanie proti výroku o náhrade trov konania už nie je prípustné. Pretože v danej veci rozhodol vyšší súdny úradník, podľa § 374 ods. 4 O.s.p. sa toto rozhodnutie ex lege zrušuje a opätovne rozhodne o trovách exekúcie sudca.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu vo výroku, v ktorom odvolací súd potvrdil prvostupňové uznesenie o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavil ju, napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že: 1. súdy rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.) pre prípad, že na strane povinného vystupoval

vedľajší účastník, 3. súdy konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 4. súdy oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky a odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odloženie vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 243 O.s.p. a v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 12/2014, 3 CoE 6/2014, 3 ECdo 305/2013, 3 CoE 118/2013, 3 ECdo 223/2013, 3 CoE 92/2013, 3 ECdo 164/2013, 3 CoE 30/2013, 3 ECdo 168/2013, 3 CoE 33/2013, 1 ECdo 38/2014, 1 ECdo 61/2014, 2 Cdo 10/2013, 2 ECdo 302/2013, 2 CoE 110/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 7 ECdo 314/2013, 7 CoE 117/2013, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k prerušeniu dovolacieho konania ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Dovolacím dôvodom podľa § 237 písm. b/ O.s.p. spočívajúcom v nedostatku spôsobilosti vedľajšieho účastníka byť účastníkom exekučného konania, sa dovolací súd

nezaoberal, nakoľko v konaní vedľajší účastník nevystupoval, resp. súd účasť vedľajšieho účastníka na strane povinného nepripustil.

Úspešnému povinnému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu však náhradu trov nepriznal, pretože mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli a ani si ich neuplatňoval.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. novembra 2015

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová